

РЕШЕНИЕ

№ 15779

гр. София, 09.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в
публично заседание на 16.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **1269**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Производството е образувано по жалба на „КЛЕР Д“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица] срещу ревизионен акт /РА/ № Р-22222523004209-091-001/17.05.2024 г. , издаден от органите по приходите при ТД на НАП [населено място], в частта, която е потвърден с Решение № 1675/27.12.2024 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция по приходите и с която част са установени допълнителни задължения за жалбоподателя по чл. 86 във вр. чл. 27, ал. 3, т. 1 във вр. чл. 9 от ЗДДС за периодите януари 2022 г. – май 2023 г. в размер на 102 044,84 лв. за данък и 16 168,88 лв. за лихва. Посочените задължения са установени.

РА се оспорва като незаконосъобразен, поради противоречието му с материалния закон. Моли се отмяна на РА и присъждане на деловодни разноски.

Ответникът Директорът на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция по приходите оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена, като се приемат съображенията за потвърждаване на РА с горесцитираното решение, постановено от него. Моли се присъждане на деловодни разноски.

Контролиращата страна Софийска градска прокуратура не взима становище.

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, на основание § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна

страна при цялостна проверка на основанията за законност на РА в обжалваната част по чл. 146 от АПК и чл. 160, ал. 2 от ДОПК:

Със заповед за възлагане на ревизията /ЗВР/ № Р-22222523004209-020-001/17.07.2023 г. , връчена по електронен път на 27.07.2024 г. , изменена със заповед № Р-22222523004209-020-002/24.10.2023 г. , издадени от Л. К. К., на длъжност началник сектор в отдел „Ревизии и проверки“ в дирекция СДО при ТД на НАП – С., оправомощена със заповед № РД-01-2047/31.10.2019 г. на директора на ТД на НАП – С. да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и чл. 119, ал. 2 от ДОПК, е възложено извършването на ревизия на жалбоподателя за определяне на задължения по ЗДДС за периодите май 2021 г. – 31.05.2023 г. За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад /РД/ № Р-22222523004209-092-001/22.12.2023 г. , връчен по електронен път на 22.12.2023 г. Срещу РД е подадено писмено възражение, което е разгледано по същество, на е отхвърлено като неоснователно. Ревизията приключва с процесния ревизионен акт /РА/ № Р-22222523004209-091-001/07.05.2024 г. , издаден от Л. К. К. – орган, възложил ревизията и И. Д. И.-Д. – ръководител на ревизията, връчен на жалбоподателя на 25.10.2024 г. С РА са установени задължения за ДДС в размер на 103 265,87 лв. На основание чл. 175 от ДОПК във вр. чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания, са начислени лихви в размер на 20 330,83 лв. Както се посочи, РА се обжалва в частта която е потвърден с Решение № 1675/27.12.2024 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция по приходите и с която част са установени допълнителни задължения за жалбоподателя по чл. 86 във вр. чл. 27, ал. 3, т. 1 във вр. чл. 9 от ЗДДС за периодите януари 2022 г. – май 2023 г. в размер на 102 044,84 лв. за данък и 16 168,88 лв. за лихва.

Изложеното до тук налага извод за валидност на процесните заповеди по възлагане на ревизията и на РД и РА.

В хода на ревизията данъчните органи установяват, че предмет на дейност на жалбоподателя е стъклопоставяне, шлайфване, гравирание на стъкло, амалгамно покриване върху пластмаса, направа на огледала, рамки, закаляване на стъкло. Спорен по делото е характерът на представения от жалбоподателя договор от 18.08.2020 г. , сключен от една страна от жалбоподателя, чрез законния си представител към този момент – Й. Й. И., като наемодател, и от друга страна Й. Й. И., като наемател. Данъчните органи са тълкували договора и са приели, че той е договор за наем, защото е изписано, че жалбоподателят е наемодател, а И. е наемател на подробно описаните в договора движими и недвижими вещи, които очевидно са част от търговското предприятие на жалбоподателя. Установили са, че договорът е безсрочен и че не е уговорена наемна цена. При тези факти, данъчните органи са приели, че договорът е сключен между свързани лица по смисъла на § 1, т. 3 от ДОПК, като не е уговорена наемна цена. Преценили са, че след като договорът е сключен между свързани лица без да е уговорена наемна цена, то той е облагаема сделка за жалбоподателя – данъчно задължено лице по ЗДДС - по смисъла на чл. 9 от ЗДДС – доставка на услуга. И след като не била уговорена наемна цена между свързаните лица, а договорът бил за наем, то наемната цена – данъчната основа на облагаемата доставка, следвало да се определи по реда на чл. 27, ал. 3, т. 1 от ЗДДС – като се определи пазарната цена на наема. За да направят това, то данъчните органи, на основание чл. 60, ал. 1 от ДОПК, са назначили оценителна експертиза, която оценила наема на описаните в договора негови предмети – движимости и недвижимости, които са част от търговското предприятие на жалбоподателя. Така е издаден процесния РА, с който са определени допълнителни задължения за ДДС и лихви по приетата от данъчните органи за облагаема сделка – договор за наем от 18.08.2020 г. Настоящият състав приема, че посоченото процедиране е неправилно и е основно на неправилно тълкуване и

разбиране на договора от 18.08.2020 г. Съгласно чл. 20 от ЗЗД, при [тълкуването на договорите](#) трябва да се търси действителната обща воля на страните. Отделните уговорки трябва да се тълкуват във връзка едни с други и всяка една да се схваща в смисъла, който произтича от целия договор, с оглед целта на договора обичаите в практиката и добросъвестността. Тези правила не са спазени от данъчните органи, които са тълкували договора фрагментарно и погрешно, като в крайна сметка не са установили действителната воля на страните. Договорът е приложен под л.л. №№ 145-146 от делото, като е вярно, че той е сключен от една страна от жалбоподателя, чрез законния си представител към този момент – Й. Й. И., като е изписано, че е наемодател, и от друга страна Й. Й. И., като е изписано, че е наемател. Договорът е сключен между свързани лица по смисъла на § 1, т. 3 от ДОПК. Независимо от посоченото изписване на наемодател и наемател срещу страните по договора, то той не разкрива характеристики на наемен договор. Съгласно чл. 228 от ЗЗД, с [договора](#) за наем наемодателят се задължава да предостави на наемателя една вещ за временно ползуване, а наемателят - да му плати определена цена. Няма такива уговорки в този договор, няма и уговорена наемна цена, защото договорът е, доктринално, ненаименован - не е посочен в специалните части на ЗЗД, ТЗ или друг релевантен закон. Съдържанието му е ясно и конкретно посочено в т. 3 – права и задължения, а именно: предоставяне от дружеството на елементи от търговското му предприятие за ползване на Й. Й. И., която да ги управлява и да събира наемна цена от тях, както и други граждански плодове. По този начин, дружеството се издължава за лихва за забава, поради неизплатени имуществени задължения към И.. Следователно, няма възмездна доставка, с доставчик жалбоподателя, по смисъла на чл. 2 и чл. 9 от ЗДДС. Никакви парични или други имуществени потоци не вървят към жалбоподателя по този договор, напротив – точно обратното – от него вървят имуществени потоци към патримониума на И. за погасяване на задължения към последната – конкретно на лихва за забава. В този смисъл е и приетата по делото ССЕ /л.л. №№ 232-236/, която посочва, че няма осчетоводявания при жалбоподателя на кквито и да било доставки от него, както и няма отразени парични постъпления. Такива движения на пари – наемна цена, но в полза на И., логично се установяват от данъчните органи по силата на договор за наем от 06.10.2021 г. , който е с предмет отдаване под наем на ползваното от И. по силата на договора от 18.08.2020 г. търговско предприятие на жалбоподателя, на представляваното от И. дружество „КЛЕР Д - 21“ ЕООД. Тази договорна схема, по която в крайна сметка И. получава пари от ползването на търговското предприятие на жалбоподателя, като изпълнение на задължението за лихва за забава от последния към нея, поради неуредени имуществени отношения, разкрива икономическия смисъл на договора от 18.10.2020 г. Той неправилно е определен от данъчните органи като договор за наем и неправилно е направена пазарна оценка на наемна цена на ползваните от И. вещи по силата на този договор. Тези изводи не се разколебават и от установеното по делото, че И. е водила гражданско дело срещу жалбоподателя, по което го е осъдила и е получила имущественото си вземане, за забавата на което събира обезщетение по силата на процесния договор от 18.08.2020 г. Дали събира в повече или в по-малко лихва, дали въобще основателно събира лихва, то то е въпрос на граждански отношения, които не рефлектират на данъчните в случая. Това е така, доколкото отново следва да се посочи, че договорът от 18.08.2020 г. , не разкрива съдържание на облагаема сделка по смисъла на чл. 2 и чл. 9 от ЗДДС по отношение на жалбоподателя.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, съдът приема, че жалбата следва да се уважи.

На основание чл. 161, ал. 1, изр. 1 от ДОПК на жалбоподателя следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 12 450 лв.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ , по жалба на „КЛЕР Д“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], ревизионен акт /РА/ № Р-22222523004209-091-001/17.05.2024 г. , издаден от органите по приходите при ТД на НАП [населено място], в частта, която е потвърден с Решение № 1675/27.12.2024 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция по приходите и с която част са установени допълнителни задължения за жалбоподателя по чл. 86 във вр. чл. 27, ал. 3, т. 1 във вр. чл. 9 от ЗДДС за периодите януари 2022 г. – май 2023 г. в размер на 102 044,84 лв. за данък и 16 168,88 лв. за лихва.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ да заплати на жалбоподателя „КЛЕР Д“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], на осн. чл. 161, ал. 1, изр. 1 от ДОПК, сумата от 12 450 лв. деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.